

faa et meget betydeligt Ekstraarbejde. Jeg synes derfor, at det er en Bestemmelse, man ikke burde vedtage.

Ligeledes har man foreslaaet paa en Maade at stavnsbinde visse Personer. Det er jo virkelig en Art Stavnsbaand, der indføres ved § 8, hvor det bestemmes, at de Personer, der flytter bort fra Erhvervskommunen, dog skal vedblive i to Aar at svare Skat til denne. Jeg synes, at man lige saa godt kunde slaa ned paa hvilke som helst andre Skatteydere i Landet og afkræve dem et Beløb til Gunst for den paagældende Kommune, for jeg synes ikke, man har nogen som helst Ret dertil i det her foreliggende Tilfælde. Dette, at de paagældende betaler til Kommunen ud over den Tid, da de er flyttede fra den, og navnlig ud over det Skatteaar, man befinder sig i, finder jeg fuldstændig udenfor alle skattetekniske Regler. Jeg maa maaske endnu gøre den Bemærkning, at naar man nu foreslaar dette midlertidig og begrunder Midlertidigheden med den ekstraordinære Tilstand, saa er dette saa meget mærkeligere, naar man ser hen til, at det jo dog netop er Opholdskommunen, der under den nuværende Situation bærer de store Byrder til de ekstraordinære Foranstaltninger, der følger med Dyrtiden. Og det er jo særlig alle de mindre Skatteydere, der derigennem paafører Kommunerne Udgifter. Der er derfor nu saa meget mindre Grund til, synes jeg, midlertidig som ekstraordinær Foranstaltning at lægge en forøget Byrde over paa Opholdskommunerne under disse Forhold.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget til Overvejelse i et Udvalg under Henblik paa, at man vil søge at gavne de Bykommuner, som føler Trykket saa haardt, og som trænger til en ny og bedre Ordning, men og under behørig Hensyntagen til de Opholdskommuner, som man ikke paa nogen Maade bør gaa for nær.

Vejstrup: Jeg skal ikke ofre mange Ord paa det Forslag, der er forelagt, saa meget mere som der er bebudet Udvalgs Nedsættelse. Forslaget omhandler jo Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning og rører for saa vidt ikke ved den almindelige kommunale Skattelov, som det kun er den mellemkommunale Beskatning, Forslaget angaar. Forslaget har jo det tilfælles med en hel Del af de andre Forslag, som har været fremme under den foreliggende Situation, at det er et Forslag til en midlertidig Lov, og jeg vil kun sige, at det glæder mig, at dette er Tilfældet, og at Spørgs-

maalet ikke tænkes løst endeligt paa Grundlag af de Principper, der ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag. I saa Tilfælde vilde jeg nemlig være meget betænkelig ved at gaa med til det, da jeg ikke synes, at dette Spørgsmaal kan faa sin Afgørelse paa tilfredsstillende Maade, naar det blev løst efter de Principper, som ligger til Grund for det foreliggende Lovforslag. Jeg kunde ønske, naar der var Tale om en endelig Ordning af den mellemkommunale Beskatning, at den blev truffet paa en mere rationel Maade, end Tilfældet er ved dette Forslag. Det forekommer mig, at det er indviklet og uklart, navnlig hvad en meget væsentlig Del af disse gamle Bestemmelser angaar, som er overgaaet fra de foregaaende Forslag til det nuværende. Det forekommer mig, at de er i høj Grad udviklede og besværlige for Kommunalbestyrelserne at arbejde med, og at det mest rationelle vilde være det simple, at man delte selve Indkomstbeløbene og behandlede Skatteyderne ens, saa vi var fri for alt, hvad der hed Lignings- og Skatteprocent, behandlede Skatteyderne ens, hvad enten der var Tale om Erhvervsskat eller Opholdsskat. Men jeg er ganske klar over, at naar det drejer sig om en midlertidig Beskatning, vil det være unødvendigt og ugørligt at gennemføre en Skattelov paa Grundlag af ganske nye Principper, og jeg skal derfor ikke komme videre ind derpaa. Jeg anerkender Nødvendigheden af, at man faar gennemført en Forandring af den nuværende mellemkommunale Beskatning, og jeg synes, at det, der er foreslaaet, er en Forbedring. Naar det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) talte om, at adskillige Landkommuner, som havde sluttet sig til Protesten mod Gennemførelse af den mellemkommunale Beskatning i mere udstrakt Form end i Øjeblikket, maaske havde gjort det af Kammeratskabsfølelse, tror jeg ogsaa, at der er en hel Del rigtigt i dette, jeg tror, at disse Kommuner, som har protesteret imod yderligere Beskatning gennem mellemkommunal Beskatning, ganske har misforstaaet hele Forholdet. I hvert Fald har jeg lagt Mærke til enkelte Kommuner, som har skrevet under paa denne Protest, men som jeg synes var i høj Grad interesserede i at faa en mellemkommunal Beskatning af mere rationel Art end den, vi har i Øjeblikket. Jeg kender en enkelt Kommune, hvor

Rettelse.

Sp. 345, L. 25 f. n.: Ordene „3 Gange“ udgaar.